

го поддържи. Какво може да направи една войска отъ лъвове управлявана отъ рогащъ? Той бѣга да иде да скрие посраменіето си въ обятіята на съпругътъ си, който управлява, и на който ний сме робие. А насъ ны оставя плячкѣ на побѣдителитъ Българи, които на скоро ще да ны лишатъ и отъ тозъ животъ който остава у насъ, ако не прѣдваримъ да изберемъ началникъ способенъ да ны защитава!»

Отъ тѣзи думы всички раздражени възбунтуватъ ся, събиратъ ся и провъзгласяватъ Льва за Императоръ. А той пакъ ся отричалъ, разумѣва ся, не отъ лицемѣріе, — както непріятелитъ му искатъ да го навадятъ, защото въ туй врѣмя, то, не само щѣше да бѣде безврѣменно, а може и врѣдително, защото можеше да остуди ревността на войскаритъ за него и да ползува другото нѣкого, но защото разбиралъ мянотитѣ на обстоятелствата и споредъ едного отъ лѣтописцитъ «пазялъ правото и безнавѣтното къмъ царствующитъ.» в) Но най-послѣ принуденъ былъ да склони, като гледалъ упорството на войскѣтъ за това, опасността въ които ся намѣрвала държавѣтъ отъ странѣ на Българитъ, и владенъ на заплашваніята отъ пріятеля си Михаила Травла, който, турилъ ржкѣтъ си на дръжкѣтъ на сабитъ си и му казалъ: «Тази сабя ще ти отвори Цареградскитъ порты и ще тя заведе на прѣстола, ако ся владешъ на желаніето на войскѣтъ; или ще ся забіе въ гърдытъ ти ако упорствувашь въ безумното си отричаніе.»

Като пріема Львъ властѣтъ, побързва съ писмо до Патриарха Никыфора да му изложи причинитъ, за които былъ принуденъ да ѣхъ пріеме, и съврѣменно увѣрилъ го за своитъ къмъ религіѣтъ благочестивы чувства. А слѣдъ това трѣгва къмъ Цариградъ.

Неговото приближеніе направля жителитъ да настрѣх-

в) Кolkото и да ся мѣчи гъркѣтъ писателъ да оправдае любимаца си Льва, работитъ му показватъ че той былъ чловѣкъ съ нискъ характеръ и ся служалъ съсъ всякы непростителны срѣдства, не само за постиганіе на властолюбивитъ си намѣренія, но еще и въ държавнитъ политикѣ твърдѣ коваренъ и бесчестенъ, както ся показва това отъ много неговы работы.